

τοὺς περτενοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ ἄγρου, τῆς 21 δὲ Ἀδαμ οὐκ εὐρέθη βοηθὸς ὁμοιος αὐτῷ. — 21 καὶ ἐπέβαλεν ὁ θεὸς ἔκτασιν ἐπὶ τὸν Ἀδάμ, καὶ ἕπνωσεν· καὶ ἔλαβεν μίαν τῶν πλου- 22 τῶν αὐτοῦ καὶ ἀνεκλήρωσεν σάρκα ἀπ' αὐτῆς. 22 καὶ ὑκοδόμησεν κύριος ὁ θεὸς τὴν πλευράν, ἣν ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ, εἰς γυναικα 23 καὶ ἤγαγεν αὐτὴν πρὸς τὸν Ἀδάμ. 23 καὶ εἶπεν Ἀδάμ· Τοῦτο γὼν ὄστρον ἐκ τῶν ὄστέων μου καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκὸς μου· αὕτη 24 κληθήσεται γυνή, ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐλήμφθη αὕτη. 24 ἔνεκεν τούτου καταλείπει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναικα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται 25 οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. 25 καὶ ἦσαν οἱ δύο γυμνοί, ὁ τε Ἀδάμ καὶ ἡ γυνή αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἦσχύνοντο.

3 Ἦ ὁ δὲ ὄφρις ἦν φρονιμώτατος πάντων τῶν θηρίων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ὡν ἐποίησεν κύριος ὁ θεός· καὶ εἶπεν ὁ ὄφρις τῇ γυναικί 4 Τί ὅτι εἶπεν ὁ θεός Οὐ μὴ φάγητε ἀπὸ παντὸς ἔξυλου τοῦ ἐν τῷ 2 παραδείσῳ; 2 καὶ εἶπεν ἡ γυνή τῷ ὄφρι· Ἀπὸ καρποῦ ἔξυλου τοῦ 3 παραδείσου φαγόμεθα, 3 ἀπὸ δὲ καρποῦ τοῦ ἔξυλου, ὃ ἐστὶν ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου, εἶπεν ὁ θεός Οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτοῦ οὐδὲ μὴ 4 ἀψησθε αὐτοῦ, ἵνα μὴ ἀποθάνητε. 4 καὶ εἶπεν ὁ ὄφρις τῇ γυναικί 5 Οὐ θανάτῳ ἀποθανείσθε· 5 ἦδει γάρ ὁ θεός ὅτι ἐν ἡ ἂν ἡμέρα φάγητε ἀπ' αὐτοῦ, διανοιχθήσονται ὕμῶν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἔσεσθε 6 ὡς θεοὶ γυμνοκοντες καλὸν καὶ πονηρόν. 6 καὶ εἶδεν ἡ γυνή ὅτι καλὸν τὸ ἔξυλον εἰς βρώσιν καὶ ὅτι ἀρεστὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν καὶ ἠγαθὸν ἐσθιν τοῦ κατανοῆσαι, καὶ λαβούσα τοῦ καρποῦ αὐτοῦ 7 ἔφαγεν· καὶ ἔδωκεν καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς μετ' αὐτῆς, καὶ ἔφαγον. 7 καὶ διανοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν δύο, καὶ ἔγνωσαν ὅτι γυμνοὶ ἦσαν, καὶ ἔρραψαν φύλλα συκῆς καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς περιζώματα. 8 Καὶ ἤκουσαν τὴν φωνὴν κυρίου τοῦ θεοῦ περιπατούντος ἐν τῷ παραδείσῳ τὸ βραδινόν, καὶ ἐκρύβησαν ὁ τε Ἀδάμ καὶ ἡ γυνή αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου κυρίου τοῦ θεοῦ ἐν μέσῳ τοῦ ἔξυλου τοῦ παραδείσου. 9 καὶ ἐκάλεσεν κύριος ὁ θεὸς τὸν Ἀδάμ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀδάμ, ποῦ 10 εἶ; 10 καὶ εἶπεν αὐτῷ· Τὴν φωνὴν σου ἤκουσα περιπατούντος ἐν τῷ παραδείσῳ καὶ ἐφοβήθην, ὅτι γυμνός εἰμι, καὶ ἐκρύβην. 11 καὶ εἶπεν αὐτῷ· Τίς ἀνηγγελέν σοι ὅτι γυμνός εἶ; μὴ ἀπὸ τοῦ ἔξυλου, οὐ ἔνευκα ἄμην σοι τοῦτοῦ μόνου μὴ φαρεῖν ἀπ' αὐτοῦ, ἔφαρες; 12 καὶ εἶπεν ὁ Ἀδάμ· Ἡ γυνή, ἣν ἔδωκας μετ' ἐμοῦ, αὕτη μοι ἔδωκεν 13 ἀπὸ τοῦ ἔξυλου, καὶ ἔφαγον. 13 καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεός τῇ γυναικί· Τί τοῦτο ἐποίησας; καὶ εἶπεν ἡ γυνή· Ὁ ὄφρις ἠπάτησέν με, καὶ 14 ἔφαγον. 14 καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεός τῷ ὄφρι· Ὅτι ἐποίησας τοῦτο, ἐπικατάρατος σὺ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν 20 δελ] τε Ατ || 24 προς τ. γυν.] τη γυναικι Ατ
311 εἰ; μὴ Ρα.] εἰ, εἰ μὴ Α

θηρίων τῆς γῆς· ἐπὶ τῷ στήθει σου καὶ τῇ κοιλίᾳ πορεύσῃ καὶ γῆν 1 φάγη πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. 15 καὶ ἔχθησαν θῆσω ἀνά 15 μέσον σου καὶ ἀνά μέσον τῆς γυναικὸς καὶ ἀνά μέσον τοῦ σπέρ- 16 ματος σου καὶ ἀνά μέσον τοῦ σπέρματος αὐτῆς· αὐτός σου τηρήσει κεφαλὴν, καὶ σὺ τηρήσεις αὐτοῦ πτέρναν. 16 καὶ τῇ γυναικί εἶπεν 17 Πληθύνων πληθυνθῶ τὰς λύπας σου καὶ τὸν στεναγμόν σου, ἐν 18 λύπαις τέξῃ τέκνα· καὶ πρὸς τὸν ἀνδρα σου ἡ ἀποστραφή σου, καὶ αὐτός σου κυριεύσει. 17 τῷ δὲ Ἀδάμ εἶπεν· Ὅτι ἤκουσας τῆς 17 φωνῆς τῆς γυναικὸς σου καὶ ἔφαρες ἀπὸ τοῦ ἔξυλου, οὐ ἔνευκα ἄμην σοι τοῦτοῦ μόνου μὴ φαρεῖν ἀπ' αὐτοῦ, ἐπικατάρατος ἡ γῆ ἐν τοῖς 18 ἔργοις σου· ἐν λύπαις φάγη αὐτὴν πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. 18 ἀκάνθας καὶ τριβόλους ἀνατελεῖ σοι, καὶ φάγη τὸν χόρτον 18 τοῦ ἄγρου. 19 ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου σου φάγη τὸν ἄρτον σου 19 ἕως τοῦ ἀποστρέψαι σε εἰς τὴν γῆν, ἐξ ἧς ἐλήμφθης· ὅτι γῆ εἶ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ. — 20 καὶ ἐκάλεσεν Ἀδάμ τὸ ὄνομα τῆς γυναι- 20 κὸς αὐτοῦ Ζωή, ὅτι αὕτη μήτηρ πάντων τῶν ζώντων.

21 Καὶ ἐποίησεν κύριος ὁ θεός τῷ Ἀδάμ καὶ τῇ γυναικί αὐτοῦ 21 χιτῶνας δερματινοὺς καὶ ἐνέδυσεν αὐτούς. — 22 καὶ εἶπεν ὁ θεός Ἰδοὺ 22 Ἀδάμ γέγονεν ὡς εἰς ἐξ ἡμῶν τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρόν, καὶ νῦν μήποτε ἐκτείνῃ τὴν χεῖρα καὶ λάβῃ τοῦ ἔξυλου τῆς ζωῆς καὶ φάγη καὶ ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. 23 καὶ ἐξαιρέσθηεν αὐτὸν 23 κύριος ὁ θεός ἐκ τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐργάζεσθαι τὴν γῆν, 24 ἕξ ἧς ἐλήμφθη. 24 καὶ ἐπέβαλεν τὸν Ἀδάμ καὶ κατέκτισεν αὐτὸν 24 ἀπέναντι τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς καὶ ἔταξεν τὰ χερουβιμ καὶ τὴν φλογίνην ῥομφαίαν τὴν στρεφωμένην φυλάσσειν τὴν ὁδὸν τοῦ ἔξυλου τῆς ζωῆς.

1 Ἀδάμ δὲ ἔγνω Εὐαν τὴν γυναικα αὐτοῦ, καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν 4 τὸν Καν καὶ εἶπεν Ἐκτεσάμην ἀνθρώπον διὰ τοῦ θεοῦ. 2 καὶ 2 προσέθηκεν τεκεῖν τὸν δόδαφὸν αὐτοῦ τὸν Ἀβελ. καὶ ἔγένετο Ἀβελ 3 ποιμὴν προβάτων, Καν δὲ ἦν ἐργαζόμενος τὴν γῆν. 3 καὶ ἔγένετο 3 μεθ' ἡμέρας ἦνεκεν Καν ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς θυσίαν τῷ κυρίῳ, 4 καὶ Ἀβελ ἦνεκεν καὶ αὐτός ἀπὸ τῶν πρωτοτόκων τῶν 4 προβάτων αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τῶν στείρων αὐτῶν. καὶ ἐπέδεν ὁ θεός ἐπὶ Ἀβελ καὶ ἐπὶ τοῖς δώροισ αὐτοῦ, 5 ἐπὶ δὲ Καν καὶ ἐπὶ ταῖς 5 θυσίαις αὐτοῦ οὐ προσέχευεν. καὶ ἐλύπησεν τὸν Καν λίαν, καὶ συνέπεσεν τῷ προσώπῳ. 6 καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεός τῷ Καν· Ἰνα 6 τί περίλυπος ἔγενου, καὶ ἵνα τί συνέπεσεν τὸ πρόσωπόν σου; 7 οὐκ, 7 ἔάν ὀρθῶς προσενέγκης, ὀρθῶς δὲ μὴ διέλης, ἤμαρτες; ἡσχάσαν· 8 πρὸς σέ ἡ ἀποστραφή αὐτοῦ, καὶ σὺ ἀρξῆς αὐτοῦ. 8 καὶ εἶπεν 8

17 αὐτου Γρα.] + εφαρες Α || 20 αὐτου > Ατ || 22 ο θεος Μ] pr. κυ-
ριος Α (in O sub Ж) || 24 χερουβιν Ατ
41 συλλαβοῦσα] συνελάβεν καὶ Ατ